

NOVOLETNI POGOVOR S PREDSEDNIKOM IZVRŠNEGA SVETA SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE HRVOJEM DRAŠKOVIČEM

Razvoj našega mesta ne bo zastal

Naše mesto sicer sestavlja pet občin, vendar v njem vrsto zadev urejamo enotno. Ne glede na to, kje stanujemo ali delamo, smo vsi Ljubljančani in si želimo, da bi se v našem mestu dobro počutili, pa tudi to, da bi se vsa njegova območja razvijala enako hitro. V želji, da bi naš tokratni novoletni pogovor »mestno« obarvali, smo zanj zaprosili predsednika izvršnega sveta skupščine mesta Ljubljane Hrvoja Draškoviča. Ljubezno se je odzval povabilu uredništva ljubljanskih občinskih glasil in v obširnem pogovoru z uredniki in novinarji nanizal najbolj aktualne probleme našega mesta, orisal delo izvršnega sveta, spregovoril o usklajevanju potreb med občinami in še o marsičem drugem. Snovi za zapis je bilo toliko, da je bilo v njem mogoče zajeti le del vsega povedanega. S Hrvojem Draškovičem smo se pogovarjali Janja Domitrovič, Slavko Gerlica, Niko Isajević, Vida Petrovič in Darja Juvan, ki je pogovor tudi pripravila za objavo.

Vprašanje: Že pol leta ste predsednik izvršnega sveta skupščine mesta Ljubljane. Ta čas ste že utegnili spoznati mesto in njegovo problematiko. Kateri so po vašem mnenju tisti osnovni problemi, ki tarejo Ljubljano?

Če poskušamo izpostaviti nekaj najpomembnejših problemov našega mesta, je treba izhajati iz tega, kar smo zapisali v Ljubljani 2000 in v srednjeročnem načrtu mesta. To je treba vzeti za osnovo za to, ker sta skupščina mesta in izvršni svet zavezana, isto velja seveda tudi za občine, da zapisano tudi ures-

da predvsem tekoča ekonomska politika, če namreč nisi imel trajnih obratnih sredstev, nisi smel investirati, pospešili proces, ki smo ga minula leta kritizirali, to je razdrobljenost investicij. Tako imamo zdaj v Ljubljani le malo naložb, ki so predračunske vrednosti nad 500 milijonov dinarjev, nad milijardo dinarjev pa so vredne le naložbe v Litostroju, Velani, Avtomontaži in Unis TOS. To pa mislim, da ni dobro. Večina drugih programov iz dogovora o temeljnih planov, z izjemo sozda Kemije, Leka in Litostroja, je še v fazi predprojektov, tako, da se je bati, da ne bodo uresničeni.

Brez strokovnjakov ne bo napredka

V izvršnem svetu smo prepričani, da v gospodarstvu napredka ne moremo zagotoviti le z boljšo organiziranostjo in učinkovitostjo dela. Potrebujemo investicije v opremo in v kadre. Cokla našega razvoja je velikokrat omenjena neugodna struktura kadrov; še tisti strokovnjaki pa, ki jih imamo, večinoma niso v gospodarskih organizacijah. Prav zato nasprotujemo neselektivnemu zmanjševanju sredstev za izobraževanje. Brez večjih vlaganj na tem področju, ne moremo priti do kadrov.

Vprašanje: Delež ljubljanskega gospodarstva v slovenskem izvozu je precejšen. Vendar smo letos izvozili za 4 odstotke manj kot lani.

V Ljubljani smo za izvoz doslej veliko napravili, vendar ne lani in ne letos plana nismo uspeli uresničiti. Zavedamo se, da smo ga postavili preveč ambiciozno, čeprav so bila opozorila iz združenega dela. Poglejte: v petih letih smo v Ljubljani podvojili konvertibilni izvoz iz 200 milijonov dolarjev na 400

celotna infrastruktura mesta. To tudi najbolj žuli občane, saj imajo tu življenjske interese.

Problem Ljubljane tudi infrastruktura

Vprašanje: V zvezi s tem Ljubljančane ta čas živo zanima, kako se bomo lotili problemov, ki smo jih hoteli reševati s samopriskom?

Računali smo, da bomo približno četrtno denarja za ta program dobili s samopriskom. Zdaj bomo morali napraviti rebalans planov vseh sisov, vendar sredstev, ki so izpadla z neizglasovanjem samopriskov, ne bo mogoče nadomestiti. Izvršni svet bo trdno stal na stališču, da tega denarja ne bomo nadomeščali s povišanjem prispevnih stopenj. Posebna delovna skupina bo naredila oceno, kakšne so naše zdajšnje materialne možnosti, nato pa bomo pripravili strokovni predlog za spremembo planskih dokumentov. V njem bomo predlagali prioriteten vrstni red in tudi kaj naj izpade. Če sem konkreten, v izvršnem svetu smo se odločili, da bomo reševali najprej nekatere ekološke objekte.

Prednost bo imela deponija na Barju, smo pa pred dilemo, kaj s centralno čistilno napravo v Zalogu in s čistilno napravo na Toplarni. Obe čistilni napravi sta izredno dragi, projekta sta že v končnih fazah, verjetno bo treba glede na razpoložljivi denar, tehnične in strokovne možnosti, narediti selekcijo. Če bo konec prihodnjega leta elektrogospodarstvo pričelo s prenovo kotlov v Toplarni Moste, moramo hkrati pričeti tudi z ekološko sanacijo Toplarnice. Če pa pogledamo z denarnega vidika vidimo, da ima vsak sis svoj denar, vsak svoj prednostni vrstni red, mi pa se zdaj trudimo, kako za ta infrastrukturni

mestju, sodi med najbolj pereča vprašanja kvalitete življenja Ljubljančanov. Ali lahko pričakujemo odločnejše premike v tej smeri?

Vemo, kakšen je prometni položaj v Ljubljani. Ceste so slabe, poseben problem je parkiranje. O tem smo se pogovarjali na seji skupščine 4. decembra. Predvideno je, da bi iz sredstev nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča in s pomočjo izvajalcev del izpeljali program gradnje parkirnih hiš v ožjem središču mesta. Drugače problema ni mogoče rešiti. Poleg tega pa mislimo odločno vztrajati pri izvajanju vseh predpisov. Novi stanovanjski in poslovni objekti bodo morali imeti tudi primerno število parkirnih mest.

Je pa razreševanje komunalnih zadev in s tem tudi prometa usodno povezano s plačevanjem prave cene za uporabo mestnega zemljišča. Če tega ne bomo uveljavili, se bomo materialno onemogočili za urejanje teh najbolj vitalnih problemov našega mesta.

Vprašanje: Ljubljana je bila doslej med najbolj oskrbljenimi mesti v Jugoslaviji. Kaj lahko pričakujemo v prihodnje?

Preskrba Ljubljane bo tudi v prihodnje najmanj taka kot je bila doslej, to je dobra. Ta trenutek in tudi v perspektivi v preskrbi z energetskimi viri ni pričakovati težav. Rjavega premoga sicer ni, so pa na razpolago druge vrste. Tudi mesa je, razen svinine morda, dovolj. Prek sisa za preskrbo, s kratkoročnimi krediti nekaterim proizvajalcem, z vlaganjem v družbene farme, želimo denar, ki ga v Ljubljani združujemo za ta namen, najbolj smotrno porabiti za zagotovitev dolgoročne oskrbe mesta.

Vprašanje: V Jugoslaviji se pripravlja akcija gradnje 30.000 stano-

ničujeta. Iz teh dokumentov in iz tega, kar se je dogajalo letos, vidimo, da smo glavne probleme pravilno ocenili, se jih ustrezno lotevali in tudi nakazali možnosti, kako iziti iz njih. Razumljivo pa je, da imamo v praksi težave, gospodarsko in družbeno življenje je živ organizem in stvari se medsebojno prepletajo in povezujejo, kako vse tisto, kar smo se dogovorili, tudi uresničiti.

Ena najpomembnejših nalog: pospešiti razvoj ljubljanskega gospodarstva

Ena najpomembnejših nalog Ljubljane je kako se lotiti tako imenovanega prestrukturiranja proizvodnje, kako ustvariti materialne možnosti za razvoj ozdov in s tem tudi našega mesta, gre torej za to, kako ustvariti v gospodarstvu dohodek za družbene dejavnosti, stanovanjsko gradnjo, komunalne zadeve... Ves čas se pravzaprav vrtimo okoli vprašanja, koliko denarja nameniti za zdravstvo, šolstvo, kulturo, premalo pa se pogovarjamo kaj narediti, da bi ustvarili večji dohodek.

Vprašanje: Je torej pričakovati, da bo naš gospodarski razvoj v prihodnjih letih smečejši? Katere naložbe načrtujemo v Ljubljani?

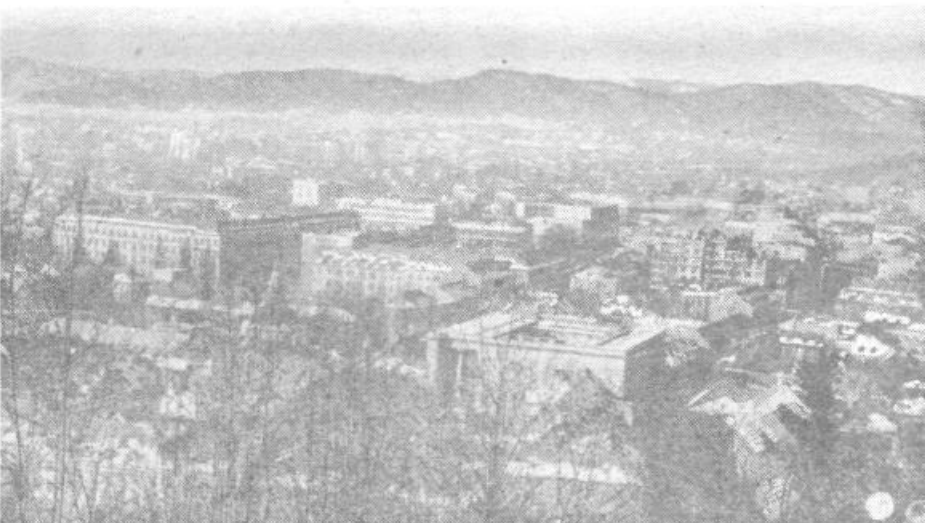
V primerjavi s Slovenijo imamo v Ljubljani relativno še kar dosti investicijskih sredstev. Zadnji dve leti smo imeli več naložb kot poprej. Vendar pa so razni vzroki, mislim pa

milijonov. Če pogledamo letošnje podatke vidimo, da je industrija na konvertibilni trg izvozila več kot lani, prav tako trgovina, do zastoja pa je prišlo v kmetijstvu, transportu, gradbeništvu in poslovno tehničnih storitvah. Tudi takih poslov, kot je bil na primer od Slovenija ceste Tehnika v Iraku, ni več. Mi pa še vedno primerjamo naš izvoz na to nerealno osnovo.

Vprašanje: Kakšne pa so izgube v ljubljanskem gospodarstvu?

V Ljubljani izgub, če odštejemo tiste, ki so sezonskega značaja v turizmu in prometu, in tiste, ki so posledica tekoče ekonomske politike, kot na primer v Žitu, skorajda ni. Mislim, da je to dejstvo celo slabo. Če ima delovna organizacija večjo izgubo, se v njej sami, občini in mestu, stvari poskušajo reševati. Tako pa imamo v Ljubljani v devetih mesecih tega leta 86 tozdov, v katerih je zaposlenih okoli 19.000 delavcev, ki so imeli povprečno mesečno izplačilo pod 90.000 dinarjev. Med njimi so kolektivni, ki niso najemali posojil, so izvozno uspešni, večina od njih nikoli ni imela nikakršnih privilegijev, kot na primer Rašica, Pletenina, Maximarket, Angora. Moderna hiša, Dekorativna in drugi. Zaenkrat se v občinah še ne pogovarjamo o tem, kaj narediti, da bi te delovne orgnaizacije prigrislo večje osebne dohodke.

Drugi, poleg prestrukturiranja gospodarstva in kadrov, večji problem Ljubljane, pa je

ekološki program pripeljati denar v en žakelj. V izvršnem svetu bomo storili vse, da bo o tem strokovnem predlogu potekala najširša javna razprava, ki naj bi se predvidoma pričela marca drugo leto.

Vprašanje: Ali bo neuspel IV. samoprisk vplival na boljše delo komunalnih služb? Je tu pričakovati kakšne konkretne ukrepe?

Vsi se strinjamo, da je treba nadomestilo za izpadla sredstva iz samopriskov najprej iskati v učinkovitejši porabi denarja, ki je na voljo. V skupščini in na izvršnem svetu smo razpravljali, da je treba zaostriti nadzor nad porabo denarja v komunalni skupnosti in drugih sisih. Usposobili naj bi komunalno skupnost, da bi sama spremljala izvajanje planov, bolj pa bo treba kontrolirati njeno delo, to je odvoz smeti, izvedbo investicij, skratka, popraviti stvari, ki jih občani upravičeno kritizirajo.

Vprašanje: Pripravlja se povišanje cen komunalnih storitev. Je to v kakšni zvezi z neuspešnim referendumom?

Ne glede na izid referenduma bi v začetku prihodnjega leta prišlo do podražitev komunalnih storitev. To nikakor ni reakcija na neuspeh referendum, marveč smo preprosto v položaju, da to moramo storiti.

Vprašanje: Promet v Ljubljani, tako v strogem središču kot v pred-

vanj. Kako se bomo mi vključili v to?

Stališče o tem je IS povedal samo prek mojega ekspezeja na zadnji seji skupščine. Dejstvo je, da v Ljubljani glede na prejšnja obdobja gradimo zelo malo stanovanj. Na osnovi proizvodnega principa pripravljamo gradnjo tisoč stanovanj v Zupančičevi jami. To bo edina večja soseska, ki bo zrastle v tem srednjeročnem obdobju. Od 30.000 stanovanj pa naj bi jih v Ljubljani zgradili 1100. Na skupščini sem povedal, da gradnji za trg ne nasprotujemo, vendar naj se za to zagotovijo boljši pogoji.

Da bi si bolj zaupali

Vprašanje: Ker je to novoletni pogovor, kaj bi zazeleli Ljubljančanom v prihodnjem letu?

Predvsem bi želel, da bi s skupnimi močmi uspešneje reševali vse to, kar nas tare, pri tem pa upoštevali čas in prostor, v katerem živimo. Tudi veliko majhnih premikov na številnih točkah bistveno pripomore k boljšemu počutju v našem mestu. Predvsem moramo utrditi medsebojno zaupanje. Želim tudi, da bi javnost s konstruktivnimi predlogi, ne samo s kritikami, opravljala pritisk na upravne organe in na vse tiste službe, ki so odgovorne za naše mesto. Prepričan sem, da kljub težkim časom, zastoja v razvoju Ljubljane ne bo.